מאיר עיני סופרים סימן ב

העבד בלבד והה אם לא אמר כן יש (ה) סוף העבד מהגיזברייעבר: רי(ו) במחשבה:
ג גוזלים שיש בהם ספק אם הם מעוברים לשם ס"ת וכתבו ס"ת על אלו הגוזלים
ד (א) בשר ברעבר לקרות בו בעבור ויא ג שיש לנוגעו.
ד אם עבר גויל ואמר שמעבד לשמו ואח"כ חישב לכתוב עליו ספר פסול ושוב
נתבטל הדבר וכתב עליו ס"ת ה מחשבה לאו כלום הוא וכשר ואם אמר בפירוש
שרוצה לכתוב עליה ספר פסול (א) פסולה הס"ת אם לא שלא עבדה בעצמו אלא
נתן לעכו"ם העבדה ומיהו בנתיתו לתוך (ב) הסיד ואשר י"ל דאפילו אם עבדה
בעצמו (ג) כשר.
ה אם עבר לשם ה תפילין או מזוזה או מגילה פסול לכתוב עליה (א) ס"ת.
ו אם ה (א) עכו"ם מעבדו (ב) פסול אפילו אומר לו הישראל עבד עורות אלו לשם
ס"ת ויש ה (ג) מכשירין ע"י ישראל ה יעמוד ע"ג (ד) בסמוך ולמדנו ויאמר לו עבוד
עורות אלו לס"ת וגם הישראל יסייע עמו מעט בתחלה כשנותנו לתוך הסיד ויאמר
שהוא עושה לשם (ה) קדושת ס"ת ה ואם מסייע עמו (ו) בגמר העיבוד ג"כ מהני והוא
ה (ז) שיאמר לעכו"ם עבד עורות אלו לשם ס"ת אבל אינו מועיל ה מה שמסייעו להשחיר
(ח) הרצועות ה עורות של תפילין ה והה תיקון הקלף השרטוט ויש ה חולקין ע"ז
ואומרים דלא מהני כשמסייע עמו בגמר העבדה ואם נתנם הישראל בתחלה לתוך
הסיד לשם ס"ת (ט) א"צ לסייע את העכו"ם בכלום ה והוא שיאמר בפיו בשעה שנתן
לתוך הסיד שהוא נותן לשם ס"ת ויא ה דאפילו בכה"ג שנתן הישראל לתוך הסיד
לשם

(ה) סוף העבדה הוא בשעה שנתן לתוך הסיד ולא אמר כן אינו מועיל ולא מהני בפירוש לא
ס"ת הנעבדת: מדהתם הוא הכשרה די בהרבה:
ג (א) בשר. דהוי מלאכת הרבותא: רי כתיב בלא
כנגד לבד. דהא ריבה שיר בפסק כמה דם המשכנים בכמה
רוי ס"ג ומיר דלקרות לתי מתרחיל ל"ל הבשיר עבור ובמה
מדו הבכמה דהתם הוצים נמנע על מלוים המוכר לבמה
וכיון בכמה דהתם הוי לבמה כרבשר בלבד הוי לקרות
ד (א) פסולה. דאמר מקרא הבאו ומעבדו ומעבדתם עמדו
מיהבר הבעבד לא לקרון אם לא לתחרות בלבד בלא ל"ת לרוך
לבבו: (ב) הסיד. ל"ל בלון הבעבד הוצים בשיבה לבם
ס"ת: (ג) כשר. בשרי לא הבר בהבעבדו לבם כמיבה
לבמה ל"ל לא ביכל דיבר הבלבון:
ה (א) ס"ת. דקדושת ס"ת המורה לשולי הקדושת הפיון
דבית בים בו תפילין מוהר לבמה בו ע"י שיעמים כלי
בחוך כלי וכס"ת אסור עד ביטולמו: ואפילו לרמב"ם שפסק
סדין ס"ת שוה בוה לתפילין מ"מ הרי בחורה יש בה הרבה
פרשיות מאות ובתפילין אין בהן אלא ד' פרשיות
ו (א) עכו"ם. יפלאי פסולים המבוארים בס"ה שלמים בין
לוחר בהם לתפתי' הנפר' עבד כוכבים לעבד הוכלל
שנרין לעפ"ג בם בכנוה ברוך לעפ"ג: (ב) פסול. דאמרינ
בגיטין כ"ג ס"מ בכוכבים לתפתי' הנפר' עבד: ואעפ"י שהוא
(ה) בשר. דאמרינ בגיטין כ"ג ס"מ בכוכבים לתפתי' הנפר' עבד: ואעפ"י שהוא
ג (א) בשר. דהוי מלאכת הרבותא: רי כתיב בלא
כנגד לבד. דהא ריבה שיר בפסק כמה דם המשכנים בכמה
רוי ס"ג ומיר דלקרות לתי מתרחיל ל"ל הבשיר עבור ובמה
מדו הבכמה דהתם הוצים נמנע על מלוים המוכר לבמה
וכיון בכמה דהתם הוי לבמה כרבשר בלבד הוי לקרות
ד (א) פסולה. דאמר מקרא הבאו ומעבדו ומעבדתם עמדו
מיהבר הבעבד לא לקרון אם לא לתחרות בלבד בלא ל"ת לרוך
לבבו: (ב) הסיד. ל"ל בלון הבעבד הוצים בשיבה לבם
ס"ת: (ג) כשר. בשרי לא הבר בהבעבדו לבם כמיבה
לבמה ל"ל לא ביכל דיבר הבלבון:
ה (א) ס"ת. דקדושת ס"ת המורה לשולי הקדושת הפיון
דבית בים בו תפילין מוהר לבמה בו ע"י שיעמים כלי
בחוך כלי וכס"ת אסור עד ביטולמו: ואפילו לרמב"ם שפסק
סדין ס"ת שוה בוה לתפילין מ"מ הרי בחורה יש בה הרבה
פרשיות מאות ובתפילין אין בהן אלא ד' פרשיות
ו (א) עכו"ם. יפלאי פסולים המבוארים בס"ה שלמים בין
לוחר בהם לתפתי' הנפר' עבד כוכבים לעבד הוכלל
שנרין לעפ"ג בם בכנוה ברוך לעפ"ג: (ב) פסול. דאמרינ
בגיטין כ"ג ס"מ בכוכבים לתפתי' הנפר' עבד: ואעפ"י שהוא

הוא ס"ת: ה אינו מוהר אא"כ במקום שאין עבדים שראל מצויים או מוהר לבמוהר
לו עבדים וצריך לוהר העבדים שיעבד לשם ס"ת וכדרעבד ה שלא סייע עם
העבדים רק שאמר לעבדים בעיקון הסיד לשמה (א) בשר ו"א ה דאף לכתחלה
א"צ לסייע רק שאמר לעבדים עבד עורות אלו לשם ס"ת הוקא ה (ב) שאמר לו כן
בעת נתינה הוצר לתוך הסיד אבל אם אמר לו ג' או ד' ימים קודם בעת נתינתם
הוצר אפילו אמר לו שיהיה לתוך הסיד לשמה (ג) לא מהני ויש ה חולקין ואומרים
שאפילו אמר לו כן בפי' בעת נתינת העבדים לתוך הסיד אפילו כדרעבד פסול: יש
הוצר בהמקלין ה דקה עורות עבדין מן הבהמה אשר עדין אינם ערוכים ע"י הסכין
ואבן הפומ"ס והם עושין הערוה לשמה ואפילו כדרעבד אם יש ס"ת אחרת אסור
לקרות בה ואם אין ס"ת אחרת אפשר לתקן יותר טוב לקרות בלא ברכה.
ז ויסמן אותן עורות (א) שלא יהיו העבדים ועשה נקבים: בסמן (ב) אותיות
בבמקום שאין הדבן העבד הראש: בסמן הראש (ג) בפנים והא הדרשינן לאהליפי
הוקא: אם יהיה הבבדים בתלפין הלה אבל אם לא שיך למיסר שיהנה בהליפין
מהר: בצריך הוצרת בשמעבד העכו"ם אומן מגיה מסלית על הנקבים שהן כעור
ואינן שלא לכתוב הדאי שלא נתעבדו לשמה ובקושי ניכרים אחר העבדה כ"א
עכ"ד הנמשך.
ה ויש הולקים עכ"ד ואומרים ה שא"צ עבוד לשמה אלא למצוה מן המובחר.
ב א תפילין צריכין ע"כ עבוד לשם תפילין ואם לאו ה (א) פסולים ואם יש לחם
בסיפק הבחוד מוהרקה דוד עורות והעבור עליו סיד לשמה הקלף צריך לחם
ציא ידי עבוד לשמה ואם אין בבדית העשה בן ואין לו תפילין אחרים ולא קלפים
אחרים לכתוב עליהן תפילין יכתבו בו ונמחה ברא ברכה ואם עבר עור לשם
ב רצועה או לשם בית של ראש ה לא מהני לכתוב עליו פרשיות ואם עבר לשם
מזוזה או מגילה ה אסור לכתוב עליו תפילין.
ב אם עבר עור לשם ס"ת ה א מוהר לכתוב עליו תפילין ולא מובטיא ה רמוהר
הרשות ב: מפרשיות של ראש הוא ל ה ובן משל ה לשל ראש ועי' ס"ת סי' א
בקל"ב ו"א ה דעיר שנתעבד לשם ס"ת אסור לכתוב עליו תפילין אבל ראה ובשיטה
בתחלה

(ה) הוא ס"ת: ה אינו מוהר אא"כ במקום שאין עבדים שראל מצויים או מוהר לבמוהר
לו עבדים וצריך הוצר העבדים שיעבד לשם ס"ת וכדרעבד ה שלא סייע עם
העבדים רק שאמר לעבדים בעיקון הסיד לשמה (א) בשר ו"א ה דאף לכתחלה
א"צ לסייע רק שאמר לעבדים עבד עורות אלו לשם ס"ת הוקא ה (ב) שאמר לו כן
בעת נתינה הוצר לתוך הסיד אבל אם אמר לו ג' או ד' ימים קודם בעת נתינתם
הוצר אפילו אמר לו שיהיה לתוך הסיד לשמה (ג) לא מהני ויש ה חולקין ואומרים
שאפילו אמר לו כן בפי' בעת נתינת העבדים לתוך הסיד אפילו כדרעבד פסול: יש
הוצר בהמקלין ה דקה עורות עבדין מן הבהמה אשר עדין אינם ערוכים ע"י הסכין
ואבן הפומ"ס והם עושין הערוה לשמה ואפילו כדרעבד אם יש ס"ת אחרת אסור
לקרות בה ואם אין ס"ת אחרת אפשר לתקן יותר טוב לקרות בלא ברכה.
ז ויסמן אותן עורות (א) שלא יהיו העבדים ועשה נקבים: בסמן (ב) אותיות
בבמקום שאין הדבן העבד הראש: בסמן הראש (ג) בפנים והא הדרשינן לאהליפי
הוקא: אם יהיה הבבדים בתלפין הלה אבל אם לא שיך למיסר שיהנה בהליפין
מהר: בצריך הוצרת בשמעבד העכו"ם אומן מגיה מסלית על הנקבים שהן כעור
ואינן שלא לכתוב הדאי שלא נתעבדו לשמה ובקושי ניכרים אחר העבדה כ"א
עכ"ד הנמשך.
ה ויש הולקים עכ"ד ואומרים ה שא"צ עבוד לשמה אלא למצוה מן המובחר.
ב א תפילין צריכין ע"כ עבוד לשם תפילין ואם לאו ה (א) פסולים ואם יש לחם
בסיפק הבחוד מוהרקה דוד עורות והעבור עליו סיד לשמה הקלף צריך לחם
ציא ידי עבוד לשמה ואם אין בבדית העשה בן ואין לו תפילין אחרים ולא קלפים
אחרים לכתוב עליהן תפילין יכתבו בו ונמחה ברא ברכה ואם עבר עור לשם
ב רצועה או לשם בית של ראש ה לא מהני לכתוב עליו פרשיות ואם עבר לשם
מזוזה או מגילה ה אסור לכתוב עליו תפילין.
ב אם עבר עור לשם ס"ת ה א מוהר לכתוב עליו תפילין ולא מובטיא ה רמוהר
הרשות ב: מפרשיות של ראש הוא ל ה ובן משל ה לשל ראש ועי' ס"ת סי' א
בקל"ב ו"א ה דעיר שנתעבד לשם ס"ת אסור לכתוב עליו תפילין אבל ראה ובשיטה
בתחלה

לעכו"ם: (ב) אינו. דנסכו לא מהני בלא מלאכה: אלא בנקבים
שלקן בבבדים: אלמים לא מהני בלא מלאכה: ומ"מ בלא"ת בלא"ת בלא"ת
הסיד לשם ס"ת מוהר לבמה בעל בבדים: ומ"מ בלא"ת בלא"ת בלא"ת
בנקבים שלקן בבבדים: אלמים לא מהני בלא מלאכה: ומ"מ בלא"ת בלא"ת בלא"ת
ויקא כשנתר הוצרא לו עבוד מבר דהתמה בלבר בבבדים בלא"ת
לבמה מבא"ל כשנתר הוצרא לו עבוד מבר דהתמה בלבר בבבדים בלא"ת
לתוך הסיד לא לתחרון הוצרה בתר הבבדים הוצרא לו עבוד בלא"ת
הוצר אלא בנקבים שלקן בבבדים אלמים: (א) בשר. דלא
כב"י הכתב דבלא סיב בבל לוחה: ולא: (ב) שאמר
כיון בבבדים ו' אמר לו הוצרא לו הוצר לא בבבדים בלא"ת
עוסה כדברי: (ג) לא. דלא בבבדים בלבבדים הוצר"ם בן
מה בבבר קבבה לבמה הוצרא הוצרא אלא זה בבבה ומה:
ז (א) שלא. דלא לבבדים בבבדים הוצרא דבבל בבבדים
לוחלי הוא: ובלבו הבלה בבב"ם בלא בבבדים בלא"ת בלא"ת
בנלחן בבל לבבדים הבלה בבבדים: (ב) אותיות. דבבל
בבבדים בלא"ת בלא"ת בלא"ת בלא"ת בלא"ת בלא"ת בלא"ת בלא"ת